

**ผลการใช้ภาพยนตร์สั้นที่มีต่อความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษและ
ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2**

**The Effects of Using Short Films on English Paragraph Writing Ability and
Satisfaction with Learning of Mathayom Suksa IV Students in Schools under
the Secondary Education Service Area Office 2**

*บุญญฤทธิ์ วิบุละ¹ อารีรักษ์ มีแจ่ม² และสิตา เข็มขันธ์ดิถาวร³

Boonyarith Wipula¹ Areerug Mejang² and Sita Yiamkuntitavorn³

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

¹Master's Student, School of Educational Studies, Sukhothai Thammathirat Open University

^{2,3}รองศาสตราจารย์ ดร.ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

²⁻³Assoc. Prof. Dr., School of Educational Studies, Sukhothai Thammathirat Open University

*Corresponding author. E-mail: aideyoz.wipula@gmail.com

Received : April 30, 2020

Revised : May 31, 2020

Accepted : April 5, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนทักษะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์สั้น และ (2) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์สั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 28 คน ในห้องเรียนของโรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคมกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์สั้น (2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์สั้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์สั้นอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การเขียนย่อหน้า ภาพยนตร์สั้น ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน

Abstract

The purposes of this research were (1) to compare English paragraph writing abilities of Mathayom Suksa IV students before and after learning English paragraph writing under English paragraph writing instruction by using short films; and (2) to study the satisfaction of Mathayom Suksa IV students with English language learning by using short films. The research sample consisted of 28 Mathayom Suksa IV students in an intact classroom of Lat Plakhao Phittayakhom School in Bangkok Metropolis during the first semester of the academic year 2019, obtained by multi-stage random sampling. The employed research instruments were (1) learning management plans for English paragraph writing instruction by using short films, (2) an English writing ability test, and (3) a questionnaire to assess satisfaction with English language learning by using short films. The data was analyzed using the mean, standard division, and dependent t-test . The results revealed that (1) the post-learning English paragraph writing ability of Mathayom Suksa IV students was significantly higher than their pre-learning English paragraph writing ability at the .05 level of statistical significance; and (2) the students were satisfied with English language learning by using short films at the high level.

Keywords: Paragraph writing, Short films, English writing ability, Satisfaction with learning

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลกนำมาซึ่งความร่วมมือกับต่างประเทศ ช่วยในการพัฒนา นักเรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น ได้ดียิ่งขึ้น เข้าใจความต่างของภาษา วัฒนธรรม การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง รวมถึงการเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาอังกฤษจึงเป็นหนึ่งในสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นอย่างมาก โดยคาดหวังว่านักเรียนจะสามารถที่นำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้

ในการเรียนรู้ทักษะทางภาษาอังกฤษ การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งเพราะเป็นทักษะที่นำมาใช้ในการสื่อสารและเก็บหลักฐานหรือข้อมูลต่าง ๆ โดยส่วนมากแล้วผู้เขียนมักสื่อสารออกมาเป็นภาษาพูดก่อนจะนำมาเขียน ซึ่งภาษาพูดและภาษาเขียนมีความแตกต่างกันในการใช้งาน ผู้เขียนจึงต้องนำภาษาพูดของตนมาขัดเกลากลายให้เป็นภาษาเขียนที่สวยงามอีกรอบ โดยมีรูปแบบของงานเขียนในแต่ละรูปแบบที่แตกต่างกัน (Crystal, 2010) ผู้เขียนที่ดีจำเป็นต้องมีความสามารถในการเขียน มีความคิดและข้อมูลในเรื่องที่เขียน หากขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะทำให้ผู้เขียนไม่สามารถผลิตผลงานให้เป็นที่ยอมรับแก่ผู้อ่านได้ ดังนั้น ผู้เขียนจึงต้องฝึกฝนวิธีการเขียนที่ถูกต้องและหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน เพื่อ

ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

ทำให้งานเขียนมีเนื้อหาที่ถูกต้องและมีประโยชน์ต่อผู้อ่าน (สุทธิชัย ปัญญาโรจน์, 2555) การเขียนจึงเข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมากในชีวิตประจำวันของทุกคน โดยใช้การเขียนในการเตือนความจำหรือเขียนเพื่อเก็บหลักฐานหรือข้อมูล จากนั้นจึงนำเสนอเผยแพร่เพื่อให้คนอื่นได้ศึกษาหรือนำมาใช้ต่อไป (Walsh, 2010)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาที่ยึดหลักว่ามุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูง รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ทั้งนี้หลักสูตรฯ ได้กำหนดคุณภาพนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเขียนไว้ดังนี้ คือ สามารถเขียนในระดับย่อหน้าเพื่อบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม การจับใจความสำคัญ หัวข้อเรื่อง การวิเคราะห์เรื่องราวต่าง ๆ การแสดงความคิดเห็น และการให้เหตุผลประกอบเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์และเหตุการณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

อย่างไรก็ตามจากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยพบว่า ในช่วงโมฆะการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ขณะที่ทำกิจกรรมนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถกำหนดเนื้อหาสาระที่จะใช้เขียนเพื่อให้ตรงประเด็นได้ นักเรียนส่วนใหญ่มักจะคิดว่าการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุด อาจเป็นเพราะการเขียนเป็นทักษะที่ยู่งยาก หลายขั้นตอน การเขียนต้องใช้ความคิด ความรู้ ทักษะทางด้าน ไวยากรณ์และจินตนาการเป็นอย่างมาก ซึ่งนักเรียนบางคนคิดว่าสิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นจากพรสวรรค์ตั้งแต่เกิด จึงทำให้นักเรียนขาดแรงบันดาลใจในการเขียน (Aruta, 2018) ในการเขียนแต่ละครั้ง นักเรียนมักจะเขียนโดยไม่มีใจความหลักหรือใจความสำคัญและไม่คำนึงถึงรูปแบบและองค์ประกอบของการเขียน นอกจากนี้นักเรียนยังไม่ทราบโครงสร้างของการเขียนภาษาอังกฤษ ไม่รู้จุดประสงค์ที่เด่นชัดในการเขียนของตน ไม่ทราบลักษณะของงานเขียนที่สามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ และไม่สามารถใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง (อนามัย คำเนตร, 2556) อีกปัญหาหนึ่งของการเขียนภาษาอังกฤษ คือ นักเรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและไม่ฝึกฝนเพิ่มพูนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยตัวเอง จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ (ยุคดี มุกดาวิจิตร, 2558)

ดังนั้น ผู้สอนทักษะการเขียนจึงควรที่จะหาวิธีการที่จะทำให้นักเรียนรู้จักการวางแผนทางในการเขียน การเรียบเรียงเนื้อหาสาระที่จะนำมาใช้ในการเขียน โดยเริ่มจากการใช้สื่อกระตุ้นความคิดและเพื่อให้นักเรียนเห็นแนวทางจากสื่อสั้น ปัจจุบันมีสื่อหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นข่าวภาคภาษาอังกฤษหรือภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ ซึ่งเป็นสื่อที่หาได้ง่ายในชีวิตประจำวันและเหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นสื่อในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษ (ยุคดี มุกดาวิจิตร, 2558) สื่อที่ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาและนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ภาพยนตร์สั้น (short films) ซึ่งเป็นหนึ่งในประเภทของภาพยนตร์ที่เหมือนกับภาพยนตร์ทั่วไปที่เล่าเรื่องราวด้วยภาพและเสียง เพียงแต่ว่าเป็นการเล่าประเด็นสั้น ๆ หรือประเด็นเดียวให้ได้ใจความ มาตรฐานของภาพยนตร์สั้น คือ มีความยาวมากที่สุดไม่เกิน 30 นาที (ภาวดี ขุนทองจันทร์, 2560) ภาพยนตร์สั้นได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากในชีวิตประจำวันของทุกคน เพราะคนส่วนใหญ่มักจะมีประสบการณ์การรับชมภาพยนตร์สั้นผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น YouTube หรือ Vimeo โดยส่วนใหญ่มักเป็นภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการ

ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

สื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งสามารถนำมาต่อยอดใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ โดยผู้สอนควรเลือกภาพยนตร์สั้นที่มีความน่าสนใจและเกี่ยวข้องกับบทเรียน (Papadopoulou, 2017) ภาพยนตร์สั้นจึงเป็นแนวทางที่ดีในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เพราะภาพยนตร์สั้นมีความหลากหลาย โดยผู้สอนควรเลือกภาพยนตร์สั้นที่มีเนื้อหาไม่ยาวจนเกินไป โดยมีความยาวประมาณไม่เกิน 6 - 30 นาที ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีความเหมาะสมที่จะทำให้นักเรียนได้รับความรู้ได้อย่างเต็มที่ และไม่รู้สึกเบื่อหรือ่วงนอนในขณะที่ชมภาพยนตร์สั้น การนำภาพยนตร์สั้นมาเปิดให้นักเรียนเป็นเนื้อหาแทนบทเรียน โดยให้นักเรียนชมภาพยนตร์สั้นแล้วทำกิจกรรมการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษหลังจากชมภาพยนตร์ โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดประเภทของการเขียน เช่น การเขียนแบบขั้นตอน การเขียนเปรียบเทียบ การเขียนพรรณนาและการเขียนเล่าเรื่อง โดยอิงตามรูปแบบประโยคตามไวยากรณ์ที่ผู้สอนได้สอนหลังจากเรียนรู้เนื้อหาหรือให้อิสระในการเขียนของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้นำความคิดสร้างสรรค์ของตนเองออกมาใช้อย่างเต็มประสิทธิภาพ การเลือกภาพยนตร์สั้น ผู้สอนควรเลือกภาพยนตร์สั้นที่มีความเหมาะสมกับระดับของนักเรียน นอกจากนี้ ภาพยนตร์สั้นควรมีความสนุกสนาน และดึงดูดความสนใจของนักเรียน (Lampariello & Morehouse, 2017) ภาพยนตร์สั้นสามารถใช้เป็นเครื่องมือเพื่อเสริมสร้างทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เพราะเป็นวิธีที่ช่วยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาวัฒนธรรมของภาษาเป้าหมาย เนื่องจากนักเรียนไม่ค่อยได้สัมผัสกับวัฒนธรรมของภาษาเป้าหมายมากนัก การนำภาพยนตร์สั้นมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอนจึงมีประโยชน์ต่อนักเรียนเป็นอย่างมาก นอกจากนี้การใช้ภาพยนตร์สั้นจะเป็นตัวช่วยสร้างแรงบันดาลใจในการคิดให้กับนักเรียนได้ ทั้งยังเป็นตัวช่วยเปิดหนทางการเรียนรู้และเสริมสร้างจินตนาการให้กับนักเรียน (Bilash, 2009) ซึ่งส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน อีกทั้งยังเข้าใจแนวคิดและเค้าโครงเรื่องได้อย่างรวดเร็ว และมีความกระตือรือร้นกับสิ่งที่เรียนมากขึ้น

จากแนวคิดดังกล่าวจึงมีนักวิชาการหลายท่านได้นำภาพยนตร์สั้นไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เช่น (Hayden, 2011) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำภาพยนตร์สั้นเรื่อง “Getting Nowhere” ของ Magnetic Man และ John Legends ซึ่งในภาพยนตร์สั้นประกอบไปด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับบทกวีและภาษาพูดแบบดั้งเดิมมาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมสำหรับนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Foundation English Course) ในวิทยาลัยนอร์ทโคท (Northcote College) นิวซีแลนด์ ผลจากการนำภาพยนตร์สั้นมาใช้ในชั้นเรียนปรากฏว่า นักเรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นสามารถจดจำคำศัพท์และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนได้จากการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง แต่นักเรียนต้องการเวลาในการทำกิจกรรมมากขึ้น นอกจากนี้ผลจากการเปิดภาพยนตร์สั้นให้นักเรียนดูหลาย ๆ รอบ ทำให้นักเรียนเกิดการจดจำและเกิดการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์มากขึ้นอีกด้วย Ghee (2007) ได้ทำการศึกษาโดยนำภาพยนตร์สั้นผ่านโทรทัศน์ช่อง MTV มาให้นักเรียนชมเพื่อกระตุ้นนักเรียนในการเรียนรู้ด้วยตนเองสร้างแรงจูงใจและความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนภาษาจีน นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียน CHIJ St Joseph’s Convent ผลจากการวิจัยพบว่า นักเรียนตอบสนองต่อสื่อภาพยนตร์สั้น ได้เป็นอย่างดี และทำให้กระบวนการคิดวิเคราะห์ที่เกิดจากแรงจูงใจภายในของนักเรียนพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นสำหรับประเทศไทย มีการนำแนวคิดนี้มาใช้ในการเรียนการสอนค่อนข้างน้อย โดยพบว่ามีงานวิจัยของ อัสวพร แสงอรุณเลิศ (2551) ที่ได้ศึกษาทักษะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษหลังการเรียนโดยใช้ภาพยนตร์ และเปรียบเทียบการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ภาพยนตร์พบว่า ทักษะการเขียน

ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากที่ได้รับการสอน โดยใช้ภาพยนตร์อยู่ในระดับดีมาก (17%) ระดับดี (50%) และระดับปานกลาง (33%) นอกจากนี้การคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังจากได้รับการสอนโดยใช้ภาพยนตร์สูงขึ้นและอยู่ในระดับดี (100%) นอกจากนี้ ศิริเพชรรัตน์ คิวเงิน (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยผลความเข้าใจในการอ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษของนักเรียนและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการอ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับอุดมศึกษาก่อนและหลังโดยใช้ภาพยนตร์ประกอบการอ่านวรรณกรรม ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียน โดยใช้ภาพยนตร์ประกอบการอ่านวรรณกรรมพบว่า ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 คน (15.38%) อยู่ในระดับอ่อนถึงระดับปานกลาง จำนวน 6 คน (46.15%) อยู่ในระดับดีถึงระดับดีมาก จำนวน 5 คน (38.46%)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่ายังมีการนำภาพยนตร์สั้นมาใช้ในการเรียนการสอนค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำภาพยนตร์สั้นมาใช้เป็นสื่อประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม กรุงเทพมหานครฯ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนทักษะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์สั้น
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์สั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สมมุติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์สั้นมีความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ภาพยนตร์สั้น หมายถึง ประเภทของภาพยนตร์ที่มีวัตถุประสงค์ในการนำเสนอแนวคิดใดแนวคิดหนึ่ง โดยมีเรื่องราวสั้น ๆ ความยาวประมาณ 6 ถึง 30 นาที ที่คัดเลือกมาจากเว็บไซต์ฝากไฟล์วิดีโอ (YouTube) ได้แก่ ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “DIY Ice Cream Homemade” ภาพยนตร์สั้นประกอบเพลง “Cats VS Dogs (Which makes a better pet)” ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “Chiang Mai: A Guide to Traveling in Thailand” และภาพยนตร์สั้นเรื่อง “Alarm” ซึ่งบางเรื่องมีบทสนทนา บทบรรยาย หรือบางเรื่องมีเฉพาะภาพเคลื่อนไหว

2. การสอนการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์สั้น หมายถึง การสอนการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษที่มีการนำสื่อภาพยนตร์สั้นเข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

2.1 ขั้นตอนก่อนเขียน (pre-writing) เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการให้นักเรียนชมภาพยนตร์สั้นที่มีเรื่อง สอดคล้องกับรูปแบบงานเขียนที่จะให้นักเรียนได้ฝึกฝน แล้วตอบคำถามง่าย ๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน หลังจากนั้นจึงสอนคำศัพท์และ โครงสร้าง ไวยากรณ์ที่น่าสนใจจากภาพยนตร์สั้นและสัมพันธ์กับเนื้อหาที่จะเขียน แล้วให้นักเรียนฝึกฝนคำศัพท์และ โครงสร้าง ไวยากรณ์

2.2 ขั้นตอนการเขียน (while-writing) เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนฝึกเขียน โดยผู้สอนให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน คละความสามารถกัน แล้วให้นักเรียนชมภาพยนตร์สั้นเพื่อจดบันทึกเนื้อหาที่ได้รับชมลงในใบงาน หลังจากนั้นสมาชิกในกลุ่มนำสิ่งที่จดบันทึกไว้มาระดมความคิดร่วมกัน เพื่อนำไปเขียนความเรียงในระดับย่อหน้า

2.3 ขั้นตอนหลังเขียน (post-writing) หลังจากทำงานเขียนเสร็จแล้ว ผู้สอนให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกัน ตรวจสอบความถูกต้องของงานเขียน โดยใช้แบบตรวจสอบงานเขียนที่ผู้สอนกำหนดให้ แล้วให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่ม ออกมานำเสนองานเขียน ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะทางด้านภาษา เพื่อนำไปปรับปรุงให้งานเขียนดียิ่งขึ้น และให้นักเรียน ฝึกฝนการเขียนต่อโดยการให้นักเรียนเขียนเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนอีกคนละ 1 เรื่อง โดยใช้รูปแบบการเขียน แบบเดียวกับที่ได้เขียนก่อนหน้านี

3. ความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระดับ ย่อหน้าที่ผู้เขียนต้องใช้ความรู้ ความสามารถในการใช้รูปแบบของการเขียน หลักไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับความคิดที่ถูกต้อง ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบการเขียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

4. ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความชอบ ปฏิริยาตอบสนองที่ดี หรือความพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการเรียนการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ โดยใช้ภาพยนตร์สั้นเป็นสื่อ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์สั้น

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ และ 2) ความพึงพอใจที่มีต่อการ เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์สั้น

2.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นการเขียนในระดับย่อหน้าตามมาตรฐานหลักสูตรและ ตัวชี้วัดของกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ การเขียนแบบขั้นตอน (Writing a process paragraph) การเขียนเปรียบเทียบ (Writing a compare and contrast paragraph) การเขียนพรรณนา (Writing a descriptive paragraph) และการเขียนเล่าเรื่อง (Writing a narrative paragraph)

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระหว่างเดือน สิงหาคม 2562 ถึง กันยายน 2562

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2
กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 28 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษซึ่งใช้ภาพยนตร์สั้น จำนวน 4 แผน
โดยแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดได้รับการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษและ
ด้านหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ผลการประเมินพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ โดยแบบทดสอบเป็นรูปแบบอัตนัย
จำนวน 2 ข้อ ซึ่งแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษได้รับการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา
จากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษและด้านหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (index of
item-objective congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ จากนั้นจึงนำผลคะแนนจากการทดสอบ
มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สูตรการหาค่า ของ Whitney and Sabers (1970) ทั้งนี้เกณฑ์การพิจารณาค่า
ความยาก (p) ของข้อสอบที่คืออยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบที่คืออยู่ระหว่าง 0.25 – 0.75 แล้ว
จึงหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของ
ครอนบาค ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ ดังนี้
ค่าความยากของข้อสอบ (p) มีค่าเท่ากับ 0.708 – 0.719 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าเท่ากับ 0.758 – 0.783 และค่าความเชื่อมั่น มี
ค่าเท่ากับ 0.824

3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์สั้น จำนวน 12 ข้อ ลักษณะ
ของแบบสอบถามเป็นแบบมาตรประมาณค่า (rating scale) จำนวน 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert) โดยข้อคำถามครอบคลุม
ในประเด็นเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์สั้น

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน นำมาตรวจให้คะแนน
ตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยใช้เกณฑ์ประเมินที่ปรับปรุงมาจากจรรยา จงนาบุรีรักษ์ (2557) จากนั้นจึงนำมาหาค่าเฉลี่ย (M) ส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระ (t-test for dependent sample)

2. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นำมาหาค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (SD) เพื่อหาระดับคุณภาพเหมาะสมตามเกณฑ์ที่บุญชุม ศรีสะอาด (2556) ออกแบบไว้ ดังนี้

- เกณฑ์การประเมิน ระดับ 4.51 – 5.00 หมายถึง มีคุณภาพเหมาะสมมากที่สุด
- เกณฑ์การประเมิน ระดับ 3.51 – 4.50 หมายถึง มีคุณภาพเหมาะสมมาก
- เกณฑ์การประเมิน ระดับ 2.51 – 3.50 หมายถึง มีคุณภาพเหมาะสมปานกลาง
- เกณฑ์การประเมิน ระดับ 1.51 – 2.50 หมายถึง มีคุณภาพเหมาะสมน้อย
- เกณฑ์การประเมิน ระดับ 1.00 – 1.50 หมายถึง มีคุณภาพเหมาะสมน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยทดสอบนักเรียนก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ ทั้งหมด 2 หัวข้อ ได้แก่ 1) Quick Steps of Cooking Instant Noodle และ 2) Chickens and Ducks: Can You Separate Them? โดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง
2. ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยดำเนินการสอนกับกลุ่มทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์สั้น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 4 แผน ใช้เวลาสอน 16 ชั่วโมง รวม 8 สัปดาห์ (ระหว่างเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม 2562) ตามรายละเอียดดังนี้
  - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การเขียนแบบลำดับขั้นตอน (Writing a Process Paragraph)
  - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเขียนเปรียบเทียบ (Writing a Compare and Contrast Paragraph)
  - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การเขียนพรรณนา (Writing a Descriptive Paragraph)
  - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเขียนเล่าเรื่อง (Writing a Narrative Paragraph)
3. หลังจากจัดการเรียนการสอนเสร็จสิ้น ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับก่อนการทดลอง ทั้งหมด 2 หัวข้อ ได้แก่ 1) Quick Steps of Cooking Instant Noodle และ 2) Chickens and Ducks, Can You Separate Them? โดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง
4. หลังจากทำแบบทดสอบเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 12 ข้อ ใช้เวลา 5 นาที
5. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ผลต่อไป

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้ภาพยนตร์สั้น ผู้วิจัยได้นำผลคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบ ดังตารางที่ 1

ผลการใช้ภาพยนตร์สั้นที่มีต่อความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษและ
ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ภาพยนตร์สั้น

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	n	M	SD	t
ก่อนเรียน	48	28	24.82	9.37	-9.160*
หลังเรียน	48	28	35.13	8.11	

*p < .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนโดยใช้ภาพยนตร์สั้นมีค่าเท่ากับ 24.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.37 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนโดยใช้ภาพยนตร์สั้นมีค่าเท่ากับ 35.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.11 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนหลังเรียนและก่อนเรียนพบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์สั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์สั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อที่	ความคิดเห็นของนักเรียน	M	SD	การแปลผล
1.	กิจกรรมมีคำสั่งที่ชัดเจน เข้าใจง่าย	3.96	0.80	มาก
2.	เนื้อหาที่กำหนดในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	4.00	0.69	มาก
3.	กิจกรรมมีความน่าสนใจ	4.17	0.83	มาก
4.	กิจกรรมช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ	4.06	0.78	มาก
5.	เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมเพียงพอและเหมาะสม	3.82	0.94	มาก
6.	กิจกรรมมีความท้าทายความสามารถของนักเรียน	4.13	0.77	มาก
7.	กิจกรรมทำให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.24	0.81	มาก
8.	กิจกรรมช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน	4.10	0.80	มาก
9.	กิจกรรมสามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกล้าแสดงออก	4.03	0.92	มาก
10.	ภาพยนตร์สั้นที่ใช้ประกอบการทำกิจกรรมมีเนื้อหาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย	3.75	0.77	มาก
11.	ภาพยนตร์สั้นที่ใช้ประกอบการทำกิจกรรมมีความน่าสนใจและมีรูปแบบที่หลากหลาย	3.72	0.82	มาก
12.	ภาพยนตร์สั้นที่ใช้ประกอบการทำกิจกรรมช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดในการนำไปใช้ในงานเขียนของตนเองได้	3.86	0.81	มาก
เฉลี่ยรวม		3.99	0.81	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์สั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาพรวมมีค่าเท่ากับ 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์สั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากทุกข้อเช่นกัน

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัย เรื่อง ผลการใช้ภาพยนตร์สั้นที่มีต่อความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษและความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 มีประเด็นที่น่าสนใจและสามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อิศวร แสงอรุณเลิศ (2551) คณิงิจ จิตตรง (2548) และ Luke (2009) ที่นำแนวคิดนี้ไปใช้ในการเขียนภาษาอังกฤษ และพบว่าภาพยนตร์สั้นช่วยทำให้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ผลจากการวิเคราะห์งานเขียนในแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ยังพบว่า ก่อนเรียนนักเรียนเขียนเนื้อหาได้เป็นประโยคสั้น ๆ ใช้คำศัพท์ในวงที่จำกัด องค์ประกอบของงานเขียนไม่มีประโยคนำ สรุป และเขียนไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ค่อนข้างมาก และเมื่อเปรียบเทียบกับงานเขียนในแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษหลังเรียนพบว่า นักเรียนสามารถเขียนเนื้อหาได้มากขึ้น มีการใช้คำศัพท์ที่หลากหลายมากขึ้น องค์ประกอบของงานเขียนมีประโยคนำ สรุป และเขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากขึ้น ข้อค้นพบนี้อาจเป็นผลมาจากการที่ผู้สอน ได้จัดกิจกรรมการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษอย่างเป็นขั้นตอน มีขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เนื้อหา แล้วจึงทำกิจกรรมการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นและสามารถทำกิจกรรมได้สำเร็จ เพราะนักเรียนได้เกิดกระบวนการทางความคิดว่าจะปฏิบัติสิ่งใดก่อนและหลัง และผู้สอนได้เน้นในเรื่องการเขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบ และองค์ประกอบของการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษในชั้นสอนเนื้อหา และภาพยนตร์สั้นยังสร้างกรอบแนวคิดเพื่อนำไปใช้ในการเขียนเนื้อหาได้มากขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิกที่มีความรู้แบบละความสามารถ ทำให้นักเรียนแต่ละคนเกิดแนวคิดที่แตกต่างกันจากการชมภาพยนตร์สั้น จึงสามารถนำความคิดของแต่ละคนในกลุ่มมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนได้ร่วมกันนำเสนอแนวคิด และนำมาหาข้อสรุปร่วมกัน นักเรียนทุกคนจึงมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ซึ่งนักเรียนที่เก่งได้โอกาสในการแสดงความสามารถ ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่ายังสามารถแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างได้ และนักเรียนที่เก่งยังสามารถช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่าได้อีกด้วย

การจัดกิจกรรมของผู้วิจัยดังกล่าวมาข้างต้นส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถสะท้อนความคิดผ่านงานเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษได้มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม มีนักเรียนบางส่วนคิดว่าภาพยนตร์สั้นที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษที่ผู้สอนกำหนดมีเนื้อหาที่ยากเกินไป จึงทำให้นักเรียนบางส่วนไม่สามารถแสดงความคิดเห็นหรือเข้าใจในภาพยนตร์สั้นได้เท่าที่ควร นักเรียนบางส่วนอยากมีส่วนร่วมในการเลือกภาพยนตร์สั้นที่ตนสนใจ

มากกว่าที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Papadopoulou (2017), Donaghy (2016), Muench (2016) และ Ddeubel (2009) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การนำภาพยนตร์สั้นมาใช้ในชั้นเรียนจะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน เกิดแนวคิดต่าง ๆ และกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่ได้ชมจากภาพยนตร์สั้นซึ่งเป็นตัวกระตุ้นที่ดีในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักเรียน

2. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้ภาพยนตร์สั้น มีความพึงพอใจในการเรียนในระดับมาก สอดคล้องกับ Swain (2017), Boniwell (2016), Hough (2013) และ Brookes (2012) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติว่าสามารถตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจของนักเรียนได้หรือไม่ การใช้สื่อที่นักเรียนสนใจ เช่น ภาพยนตร์สั้น เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน สังเกตได้จากเมื่อผู้สอนนำภาพยนตร์สั้นมาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน นักเรียนมีความสนุกสนาน มีการตอบสนองต่อผู้สอนมากขึ้น นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้สอนได้จัดเตรียมมา ไม่มีความเบื่อหน่าย และพร้อมที่จะทำกิจกรรมการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ เมื่อผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนแล้วนั้น บรรยากาศโดยรวมในชั้นเรียนจึงเป็นไปอย่างราบรื่น ส่งผลให้ผู้สอนมีทัศนคติในทางบวก จึงทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนตามไปด้วย เมื่อนักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีในการเรียน จึงทำให้นักเรียนกล้าที่จะซักถาม พุดคุยกับผู้สอนมากขึ้น เมื่อผู้สอนและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน นักเรียนจึงเกิดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากผลการสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่พบว่า หัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ กิจกรรมทำให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น ($M= 4.24, SD = 0.81$) อาจเนื่องมาจาก กิจกรรมในการสอนการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ ผู้สอนได้แนะนำคำศัพท์ที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ พร้อมอธิบายวิธีการใช้คำศัพท์แต่ละคำ จึงทำให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ ส่วนหัวข้อที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ภาพยนตร์สั้นที่ใช้ประกอบการทำกิจกรรมมีความน่าสนใจและมีรูปแบบที่หลากหลาย ($M= 3.72, SD = 0.82$) อาจเนื่องมาจาก ภาพยนตร์สั้นที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นภาพยนตร์สั้นที่ผู้วิจัยเลือกตามความเหมาะสมของระดับชั้น แผนละเพียง 1 เรื่อง ซึ่งอาจน้อยเกินไปสำหรับการกระตุ้นความสนใจในการเรียนให้กับนักเรียน และมีนักเรียนบางส่วนต้องการเลือกภาพยนตร์สั้นด้วยตนเอง เพราะคิดว่าภาพยนตร์สั้นที่ผู้สอนเลือกมายังไม่น่าสนใจ จึงทำให้ผลการประเมินออกมาอยู่ในระดับต่ำที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1.1 ผู้สอนควรเพิ่มเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีเวลาในการปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนให้ดียิ่งขึ้น

1.2 ผู้สอนควรปรับกิจกรรมให้มีความน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของนักเรียนมากขึ้น เพราะทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ค่อนข้างยาก โดยมีกิจกรรมที่น่าสนใจ เช่น กิจกรรมเรียงประโยค โดยผู้สอนปรับรูปแบบกิจกรรมให้มีความน่าสนใจ และท้าทายมากขึ้น ด้วยการเพิ่มกติกาหรือวิธีในการทำกิจกรรม

ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2

1.3 ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกภาพยนตร์สั้นที่นักเรียนสนใจ และให้นักเรียนชมภาพยนตร์สั้นมากกว่า 1 เรื่อง ในแต่ละบทเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม และเกิดความสนใจในบทเรียนมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยการใช้ภาพยนตร์สั้นที่มีต่อความสามารถในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่น ๆ และในทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่น ๆ เช่น ฟัง พูด อ่าน

2.2 ควรศึกษาตัวแปรตามเพิ่มเติม เช่น เจตคติต่อการเรียน ความคาดหวัง ความใส่ใจ และแรงจูงใจ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เกวดี ขุนทองจันทร์. (2560). *หนังสือคืออะไร และมีความเป็นมาอย่างไรในประเทศไทย*. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/a/srp.ac.th/srp30885/how-to-making/bthkhwammimichux>.
- คณิงนิจ จิตตรง. (2548). *การใช้ภาพยนตร์ประกอบการอภิปรายเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และความคิดวิจารณ์ของนักเรียนเตรียมทหาร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์). สืบค้นจาก <https://dric.nrct.go.th/index.php?/Search/SearchDetail/175388>
- จริยา จงนาณรงค์. (2557). ตัวอย่างเกณฑ์การประเมินการเขียน. ใน *New World 6. คู่มือครูรายวิชาพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. น. 19. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ยุกติ มุกดาวิจิตร. (2558). *ปัญหาในงานเขียนของนักศึกษา*. สืบค้นจาก <http://pokpong.org/writing/tip-for-academic-writing/>
- ศิริเพชรรัตน์ ด้วงเงิน. (2552). *การใช้ภาพยนตร์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สุทธิชัย ปัญญาโรจน์. (2555). *หัวใจนักเขียน*. สืบค้นจาก <http://mrmarkandtony4.blogspot.com/2012/01>
- อนามัย คำเนตร. (2556). หน่วยที่ 14 ปัญหาการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ. ใน *ประมวลสาระหลักการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษและบริบททางภาษา หน่วยที่ 8-15*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อัสวพร แสงอรุณเลิศ. (2551). *การใช้ภาพยนตร์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับก้าวหน้า*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- Aruta, D. (2018). *Why is writing so difficult*. Retrieved from <https://writingcooperative.com/why-is-writing-so-difficult-357fb86ff581>
- Bilash, O. (2009). Best of Bilash: Using audio and video in the classroom. *Improving second language education*. Retrieved from <http://www2.education.ualberta.ca/staff/olenka.Bilash/best%20of%20bilash/audiovideo.html>

- Boniwell, I. (2016). *How to teach happiness at school*. Retrieved from https://greatergood.berkeley.edu/article/item/how_to_teach_happiness_at_school
- Brookes, D. C. (2012). *Space and consequences: The impact of different formal learning spaces on instructor and student behavior*. Retrieved from <https://libjournal.uncg.edu/jls/article/view/285>
- Crystal, D. (2010). *Multilingual law: A framework for analysis and understanding*. Retrieved from <https://books.google.co.th/books?id=cQ1qDAAAQBAJ&pg=PA94&lpq=PA94&dq=writing+crystal+2010&source=bl&ots=z9vCINVtrA&sig=ACfU3U1eI7X9dRI9qFMIXJUNqdUXDuBR0A&hl=th&sa=X&ved=2ahUKewjRs7OK57mAhX1zDgGHR0ABv8Q6AEwCnoECAkQAQ#v=onepage&q=writing%20crystal%202010&f=false>
- Ddeubel, P. (2009). *Teaching writing – activities and ideas*. Retrieved from <http://ddeubel.edublogs.org/2009/09/22/teaching-writing-activities-and-ideas>
- Donaghy, K. (2016). *Seven factors to bear in mind when teaching older students*. Retrieved from <http://kierandonaghy.com/seven-factors-bear-mind-teaching-older-students>
- Ghee, T. P. (2007). Using music television videos (MTV) as a teaching strategy. *National institute of education*. Retrieved from <http://conference.nie.edu.sg/2007/paper/papers/LAN387.pdf>
- Hayden, M. (2011). Using music videos. *Academic search*. Retrieved from <http://ehis.ebscohost.com/ehost/detail?vid=4&hid=103&sid=5e6f9d9f-c9ab-4e94-964f-1f03c07d7a7%40sessionmgr10&bdata=JnNpdGU9ZWhvc3QtG12ZQ%3d%3d>
- Hough, D. (2013). *Happy students make better learners*. Retrieved from <https://www.howtolearn.com/2013/09/happy-students-make-for-better-learners>
- Lampariello, L. and Morehouse, K. (2017). *How to watch movies to improve your foreign languages*. Retrieved from <https://www.lucalampariello.com/how-to-watch-movies>
- Likert, R. (1932). *A Technique for the measurement of attitudes*. New York: New York University.
- Luke, R. (2009). Turn it on and turn it up: Incorporating music videos in the ELA classroom. *National council of teachers of English*. Retrieved from <http://www.ncte.org/journals/ej/issues/v98-6>
- Muench, K. (2016). *Short films – simple lesson activities*. Retrieved from <https://fivethingselt.wordpress.com/2016/12/03/short-films-simple-lesson-activities>.
- Papadopoulou, V. (2017). *How to teach English through short films and documentaries*. Retrieved from <https://www.fluentu.com/blog/educator-english/esl-short-films-lessons>

-
- Swain, L. O. (2017). *Language learning under classroom conditions during the transition to hybrid instruction: A case-study of student performance during the implementation of instructional technology*. Retrieved from <https://pdfs.semanticscholar.org/aa59/f887ddc7cdf2196ee8eda39fc242b7e15110.pdf>
- Walsh, K. (2010). *The importance of writing skills: online tools to encourage success*. Retrieved from <https://www.emergingedtech.com/2010/11/the-importance-of-writing-skills-online-tools-to-encourage-success>
- Whitney, D. R. & Sabers, D. L. (1970). *Improving essay examinations III, use of item analysis technical Bulletin II (Mimeographed)*. Iowa City: University and Examination Service